

- Mij hebt Gij om mijn onschuld opgenomen.
- En mij voor uw aangezicht bevestigd in
eeuwigheid.

VROOM AANDENKEN AAN GUIDO

Jozef Albert Maurits

zoontje van

Hubert en Bertha van HERREWEGHEN-BOTTE

leerling aan het Sint-Martinuscollege
lid van het V.V.K.S.

geboren te Anderlecht op 24 oktober 1957
en ingevolge een verkeersongeluk schielijk
overleden te Sint-Jans-Molenbeek op 16
december 1964.

Hij werd gezalfd met de H. Olie en ontving
de pauselijke zegen „in articulo mortis”.

Hij heette Guido, omdat hij geboren werd
in de schaduw van de kerk die aan de heilige
pelgrim is toegewijd. Aan zijn patroon vroeg
Guido Gezelle hulp en genade voor een
onvergetelijke levensopdracht :

*„ Den rechten weg des Heren gaan
en onzer vrienden hert verbeugen ”.*

Kort heeft de pelgrimstocht van onze
Guido geduurd, maar die opdracht heeft hij
vervuld elke dag en elk ogenblik van zijn
leven. Hij was de bestendige vreugde van
zijn ouders, broers en zusjes, neven en nicht-
jes, van zijn buurt, school en welpjesgroep.

Te wrede, te plots is hij uit ons leven
verdwenen, maar bij iedereen die hem heeft
gekend blijft de herinnering stralen van zijn
blijheid en gediensigheid, van zijn kinder-
lijke vroomheid en zijn schuldeloos be-
trouwen in goedheid. Hij was lief en vrien-
delijk voor alles, voor alle mensen, maar
ook voor dieren, vogels, planten en bloemen.

Boven alle leed is hij nu verheven, „claeerre
dan der zonnen scijn”. Hij blijft leven in
onze liefde en in onze hoop op eeuwig
samenzijn. Hij blijft zijn familie en zijn
vrienden toelachen, beschermen, sterken
en troosten.

*- Wie mag de berg des Heren bestijgen, wie
zijn heilige stede betreden ?*

*- Die rein is van handen en zuiver van hart,
in wiens ziel geen bedrog is.*

Ps. XXIII.

